

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

БЪЛГАРСКА ТЪРГОВСКО-
ПРОМИШЛЕНА ПАЛАТА

Иск. № 438

дата 17.08.2019

ДО
Г-Н ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ
МИНИСТЪР НА ФИНАНСИТЕ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

КОПИЕ ДО:
Г-ЖА МИГЛЕНА ПАВЛОВА
ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА
АОП

Относно: Противоречиви нормативни изисквания за прилагането на Закона за обществените поръчки.

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР,

Българска търговско - промишлена палата беше сезирана от свои членове във връзка със законодателна неяснота при прилагането на Закона за обществените поръчки, поради което се обръщаме към Вас в желанието ни да поставим на обсъждане необходимостта от промяна на Закона и по-конкретно на текста в чл. 123 и 124, глава петнадесета Секторни дейности /природен газ, с което да се прекрати неправилното му тълкуване и противоречие със Закона за енергетиката.

Газоразпределителните предприятия осъществяват дейност със статут на лицензианти съгласно чл. 39, ал. 1 т. 3 от Закона за енергетиката (ЗЕ). В съответствие с чл. 43, ал. 2, т. 1 лицензия се издава само на едно лице за една обособена или самостоятелна територия. Съгласно чл. 39, ал. 1 т. 10 и чл. 43, ал. 2, т. 2а от ЗЕ крайните снабдители също могат да осъществяват дейност само за една обособена или самостоятелна територия.

Лицензионният режим задължава и двата вида предприятия да спазват определени нормативно заложен изисквания. Например газоразпределителните предприятия прилагат регламентирани компоненти за формиране на крайната цена на снабдяване и подлежат съгласно законодателството на строг контрол при неспазването на това условие от Регулатора. В тази връзка КЕВР е органът, който одобрява правила към единен сметкоплан и съпътстващите го отчетни документи за целите на регулаторното счетоводство на газоразпределителните

предприятия, като задължително са регламентирани компонентите, формиращи крайната цена за снабдяване от краен снабдител, които се описват подробно в издаваните платежни документи (фактури):

- Доставка на природен газ от обществения доставчик - регулирана компонента;
- Достъп до мрежата на националния газов оператор - регулирана компонента;
- Пренос по мрежата на националния газов оператор - регулирана компонента;
- Разпределение по газоразпределителната мрежа - регулирана компонента;
- Снабдяване с природен газ от краен снабдител - регулирана компонента;
 - Акциз - регулирана компонента;
 - ДДС - регулирана компонента.

В чл. 9, ал. 2 на Закона за енергетиката се изисква отчетна информация и списък на производствени мощности и мрежи, които налагат ползването на средносрочни договори, в рамките на регулаторния период от 5 години.

По закон Регулаторът осъществява контролни функции спрямо газоенергийните предприятия диференцирано, лимитирайки нормата на възвръщаемост на активите и регулирайки ценообразуването при обществения доставчик на природен газ чрез положителна или отрицателна корекция на надвзетия приход, осъществявано на тримесечие и ценообразуване при газоразпределителните предприятия и крайните снабдители на природен газ чрез горна граница на пределните цени, осъществявано за петгодишен регулаторен период.

Дейностите, осъществявани в съответствие с чл. 39, ал. 3 и ал. 10 от ЗЕ - разпределение на природен газ и снабдяване с природен газ от краен снабдител, са регулирани по време и цена чрез бизнес плановете и финансовите модели, одобрявани от КЕВР при издаване на лицензите. В този смисъл, газоразпределителните предприятия работят по одобрени с бизнес плана и финансовия им модел пределни цени, които са разходообразувани и лимитно регулирани.

Пределните цени на лицензиантите по ЗЕ са образувани по метода „горна граница на цените“, съобразно лимитирана 8% норма на възвръщаемост, обвързващ инвестиционната програма в регулаторния период с прихода от дейността.

Аналогичен е механизмът на регулацията на КЕВР спрямо националния газов оператор при ценообразуването на цените за капацитет и пренос на природен газ по националните газопреносна и газотранзитна

мрежи, при които Регулаторът прилага лимитирана граница на възвръщаемост в рамките на тригодишен регулаторен период.

От друга страна Законът за обществени поръчки регламентира дейностите разпределение и снабдяване с природен газ от краен снабдител като секторни дейности, с което налага провеждането на процедури за избор на доставчик, като изискванията за провеждането на процедурата трябва да са съобразени с правилата на секторните дейности.

Следователно за газоразпределителните предприятия и крайни снабдители на природен газ приложението на ЗОП следва да се диференцира, съобразно метода на ценообразуване и да се прилага при избора на елементите, участващи в ценообразуването.

Газоразпределителните предприятия имат и законово задължение при проектантски или строително-монтажни работи по разширение, преустройство и ремонти на инфраструктура да използват собствените си ресурси, които са част компонентите за получаване на лицензията (т. нар. вътрешен капацитет на лицензианта като брой заварчици и служители с определени квалификации, което също е законодателно изискване и се контролира от друг държавен орган - ДАМТН).

Същите са основанията и при осъществяване дейността на газоразпределителните предприятия и крайните снабдители, в качеството им на частни предприятия за дейности извън секторната дейност по чл. 39, ал. 1 т. 3 и т.10 от Закона за енергетиката, на които също са вменени задължения на основание чл.5, ал.4, т.2 от ЗОП.

Подобно противоречие между двата закона и неспазването на всеки един от тях води до административно преследване и налагане на високи санкции от една страна от КЕВР, а от друга Агенцията за държавна финансова инспекция.

Във връзка с гореизложеното нормативно противоречието в двата закона и казусите, които възникват при тяхното прилагане, както за задължените лица, така и за контролните органи, ни ангажираха като работодателска организация да се обърнем към Вас със следните въпроси:

1. Приложим ли е ЗОП в случаите, в които операторите на газопреносни мрежи извършват проектантски и строително – монтажни работи по разширение, преустройство и ремонти на собствената си инфраструктура със собствен ресурс?

2. Приложим ли е ЗОП за избор на доставчик на природен газ от регулирания пазар и от свободния пазар, чрез националната газова борса?

3. Приложим ли е ЗОП за избор на доставчик на стоки и услуги при осъществяване дейността на обществения доставчик и националния газов оператор, в качеството на частни предприятия?

Разгледаните в настоящето изложение въпроси имат важно практическо значение за дейността на посочените субекти, като

разрешаването им безспорно ще внесе допълнителна яснота в този специфичен сектор на енергетиката, а от друга страна, ще предотврати възникването на бъдещи спорове и неизбежно – свързаната с тях загуба на време и ресурси.

Иницирирането на промяна или тълкуване не на последно място се налага, защото нормите на ЗОП в глава Секторни дейности принуждават крайните потребители – второстепенни разпоредители с бюджета в стремежа си да съблюдават ЗОП да провеждат формални и ненужни процедури за избор на инфраструктурно предприятие (газоразпределително дружество) и на краен снабдител.

В очакване на Вашия отговор,

С уважение,

Цветан Симеонов
Председател на УС
на БТПП

